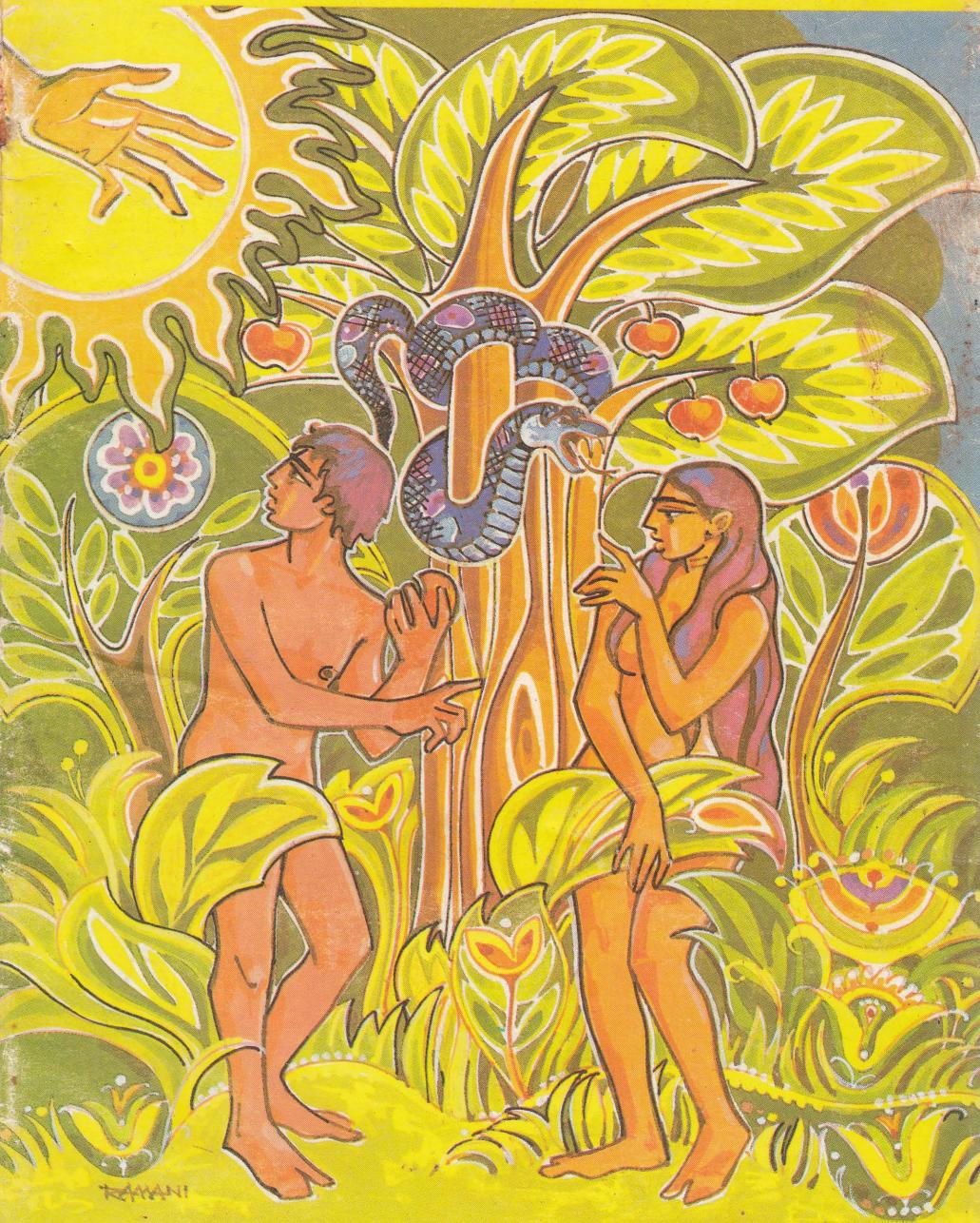

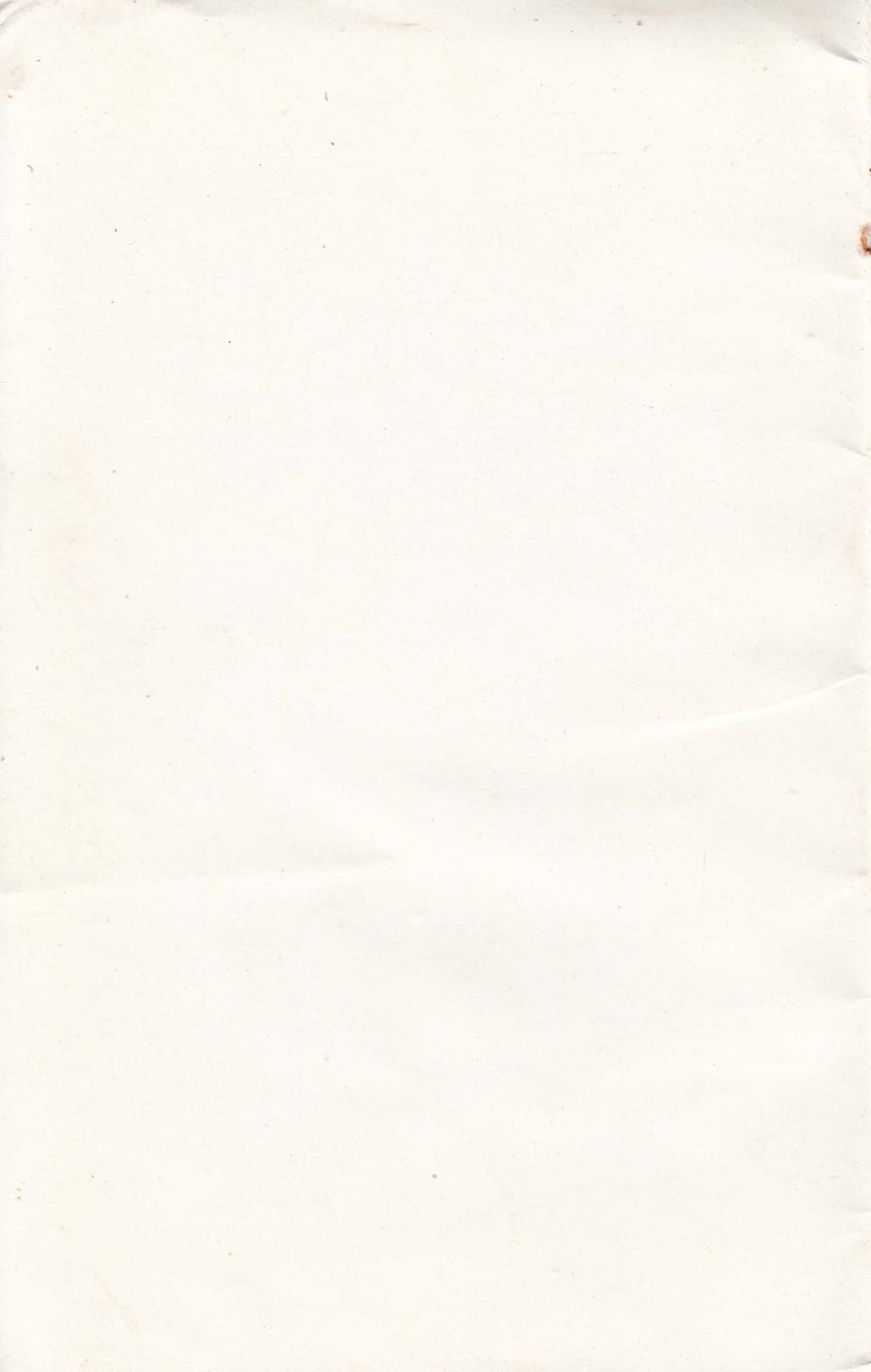
திரும்பைநூல் நாடக வரிசை - 1

காலையும்

RAVANI

மாலையும்

കാലേധനം മാലേധനം

எழுதியவர்
செ.அ.அழகராஜா

கிழமை வெள்ளுவது கால உடைத்தி
பூர்வ விசைத்தினர் நால் வெள்ளுவதி சென்று
கடுக்காது கால விசைத்தினர் வெள்ளுவதி

**நடகப் பிரதியாக்கப் பகுதி
திருமறைக் கலாமன்றம்**

அட்டைப்படம் : ரமணி

ಪಟನ්කள් ඔබේ : Qසල්වරාභා

CENTRE FOR PERFORMING ARTS

திருமறைக் கலாமன்றம்

திருமறைநூல் நாடகவரிசை

திருமறை நூல் உலகப்பொதுமை வாய்ந்தது !
பஸ்மீமாழி மக்களும் படித்து இன்பறும் தக்கை
வாய்ந்தது ! அதில் ஆய்வுக்குரியவை
ஆயிரமாயிரம் இருப்பினும், ஆழமான
ஆணித்தரமான, சிந்தனைகளைத் தூண்டும்
அழகங்களை அது விளங்குகிறது.

இத்தகைய தலை சிறந்த இலக்கியத்தை
நாடகவரிசை நூல்களாக்கி நற்றமிழ் உலகிற்கு
நல்க வேண்டும் என்ற நல்னண்ணம் நம்முள்
பல்லாண்டு துளிர்த்திருந்தது. இளைய
வயதினரும், முதியவரும், கற்றவரும், மற்றவரும்
நாடக உருவத்தில் திருமறை நூலையும் படித்துப்
பயன் பெறவேண்டும் என்ற அக்கனவு
இப்போது நிறைவு பெறத் தொடங்கியுள்ளது.

திருமறை நூல் முழுவதையும் முதலில்
இருந்து இறுதிவரை தொடர்வரிசையில் எழுதி
வெளியிடும் பணியினைத் திருமறைக்
கலாமன்றம் பொறுப்பேற்றுள்ளது. இவ்அரும்
முயற்சியினைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்
தவறாது ஆதரிக்கும் என்ற திடமான
நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு.

நீ.மரிய சேவியர் அடிகள்
இயக்குநர்.

- காட்சி ஒன்று -

படைப்புத் தொழில்

(மேடையில் 7 நாள் படைப்புகளும் அந்திய காட்சி அமைக்கலாம். அசரீரி ஒவ்வொரு நாள் படைப்பையும் வெளிப்படுத்த அந்தந்த காட்சிக்கு ஒளி பாய்ச்சி படைப்பின் முடிவில் மேடை முழு ஒளி நிலைக்கு வரலாம்)

1ம் நாள்:

பின் ஒலி: ஒளி உண்டாகுக! ஒளியும் இருஞும் ஒன்றினின்று ஒன்று பிரியட்டும்! ஒளி பகல் என்றும், இருள் இரவு என்றும் அழைக்கப்படுவதாக!

2ம் நாள்:

பின் ஒலி: நீர்த்திரளின் நடுவே வானவெளி உண்டாக்ட்டும்! வானவெளி இனி விண்ணகம் என அழைக்கப்படுவதாக!

3ம் நாள்:

பின் ஒலி: கீழேயுள்ள தண்ணீரெல்லாம் ஒரிடப்பட்டு காய்ந்த தரை உருவாகி..... ஒரிடப்பட்ட நீர்ப்பரப்பு கடல் என்றும், காய்ந்த நிலப்பரப்பு நிலம் என்றும் ஆகட்டும்! பூமியினின்றும் புல் பூண்டுகளும், மரஞ் செடி கொடிகளும் உருவாகி ..... அவை தத்தம் விதைகளைப் பரப்பி பெருக்ட்டும்...!

4ம் நாள்:

பின் ஒலி: வானவெளியில் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரம் கணங்களை அளக்கும் கோலங்கள் முதலாம் ஒளிதரும் சுடர்கள் தோன்றட்டும். அவை பருவ காலங்களையும், நேரங்களையும் குறிக்கும் அடையாளங்களாகி காலத்தை ஆளக்கடவனா.....!

5ம் நாள்:

பின் ஒலி: நீர்ப்பரப்பிலே மீன்கள் முதலாம் நீர்வாழ உயிரினங்களும், ஆகாய வெளியினிலே அழகு மிகு பறவையினங்களும் தோன்றுவனவாக !.....

6ம் நாள்:

பின் ஒலி: பூமியின் கண் ஊர்வன ,பறப்பன, நடப்பன முதலாம் அனைத்து விலங்கினங்களும் உருவாக்ட்டும்!.....

(சற்று நேர இடைவெளியின் பின்)

ஓ!..... இனி நமது சாயலிலே மனிதனைப் படைப்போம். களி மண்ணால் செய்யப்பட்ட மனித உருவமே!

(மனித உருவம் ஒன்று உறை நிலையில்(ஸ்டில்) நிற்கலாம்) இதோ! உயிர் மூச்சை உன்மேல் ஊதுகிறேன் ..... நீ அசைந்து நுடமாடக் கடவாய் !.....

(மனித உருவம் மெதுவாக அசையலாம். (ஸ்லோ மோசன் நடிப்போடு அசையத் தொடந்கலாம்)

ஓ! மனிதனே! உனக்கு ஒரு துணை வேண்டுமல்லவா? அதற்காக உனது விலா எலும்பினின்றும் ஒரு பெண்ணை உனக்காக உருவாக்குகிறேன்.

(ஆதாமை தூக்க நிலையில் வைத்து விலா எலும்பை எடுப்பதையும் பின் ஒரு துணையைக் கடவுள் அவனுக்காகக் கொடுப்பதையும் சித்தரித்தல் நன்றா.பெண் உருவம் மெல்ல அசைந்து மேடைக்கு வரலாம்)

உங்களை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்துள்ளேன். நீங்கள் பூமியில் கடற்கரை மணல் போல் பல்கிப் பெருகி பூமியை நிறைத்து அதனைக் கீழ்ப்படுத்துங்கள்.

ஊர்வன பறப்பன நடப்பன முதலாம் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நீங்கள் அதிகாரிகளாயிருப்பீர்களாக ! பூமியிலேயுள்ள புல் பூண்டுகள் மரஞ்செடி கொடிகள் அனைத்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பனவாக்ட்டும் !

(சற்று ஓய்ந்து)

ஓ ! ஆறு நாட்களில் நல்லனவெல்லாம் படைத்தொழிந்தோம.... இன்று ஏழாம் நாள்....! இந்த நாள் ஓய்வு நாளாக, புனித நாளாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டும் (ஒளி மெல்ல மறைந்து காட்சி முடிவுக்கு வரலாம்)

- காட்சி இரண்டு -

இடம் : சிங்கார வனம்

பாத்திரங்கள்: ஆதாம்- ஏவாள்- கடவுள்.

(கடவுளை ஒளியாக உபயோகித்து அவரது உரையாடலை அசரிரியாகவே கையாளலாம்).

(ஆதாரம் ஏவானும் சிங்காரவனத்தை ஆச்சரியமாகப் பார்த்து சுற்றி வரல். இவ்வேணை ஏதாவது மெஸ்லிய பின்னணி இசை இடலாம்)

ஆதாம்: கடவுளே! உன் கருணையே கருணை! அழகான இன்ப வனம்!..... அற்புதமான உயிரினங்கள்!..... அசைந்தோடும் நதியுடன் இசைந்தாடும் பயிரினங்கள்!....குங்கிலியமும், கோமேதகமும், பொன்னும் மணியும் பொங்கி வழியும் பூமியில், அழகும் சுவையும் நிறைந்த அருங்களி மரங்கள்!..... இத்தனைக்கும் மத்தியிலே உனது சாயலில் நான்..... ஆதாம்.....இவள் என்னுண்ணவி ஏவாள்.

ஏவாள்: இறைவா! உன்னை எப்படிப் புகழ்வோம்!....
(மீண்டும் ஒரு முறை சிங்கார வனத்தைச் சுற்றி வரலாம்)

ஆதாம்: பெண்ணே! இறைவன் எமக்காய்ப் படைத்தளித்துள்ள வரங்களின் பெறுமதியைப் பார். சிங்கார வனத்தின் சிறப்பைப் பார்!.....

ஏவாள்: ஆகா! வர்ணிக்க வார்த்தையற்ற கொள்ளை அழகு! பூத்துக் குலுங்கிப் புது மணம் பரப்பும் மலர்களின் அழகும், மரங்களிலே காய்த்துக் கணிந்து தொங்குகின்ற கனிகளின் அழகும் கண்ணைக் கவருகின்றனவே!.....

ஆதாம்: கண்களை மட்டுமென்ன !.....மனதையும் தன்பால் ஈர்க்கின்ற மருந்தனைய கனிகளின் அழகை என்னவென்று சொல்வது ?.....

ஏவாள்: (ஒரிடத்தை உற்று நோக்கி) ! அந்தப் பகு மரத்தின் சிவந்த கனிகளைப் பாருங்கள் ! இங்கிருந்து பார்த்தாலே கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கும் அக் கனிகளை அருகே சென்று பறித்துப் புசித்துவிட வேண்டும் போல் இருக்கின்றது !.....

ஆதாம்: ஏவாள்! என் வீணான கற்பணையில் உழல்கின்றாய்? இறைவன் அவற்றை எமக்காகத்தானே படைத்துள்ளார். வா !..... மரத்தின் அருகே செல்வோம் !.....கனியின் அருமையை உணர்வோம்..... இருவரும் குறிப்பிட்ட ஒரு மரத்தின் அருகே செல்லுதல்)

ஆதாம்: (கனியின் அருகே கையை நீட்டி விட்டு அதைப் பிடுங்க விரும்பாதவனாய்)

ஆகா!..... இந்த அழகு தரும் மரக் கனியைப் பறித்தால் மரத்தின் அழகே கெட்டுவிடும் போலுள்ளதே !.....

ஏவாள்: கண்ணுக்கினிதான் ஒரு கனியை நாவுக்கினிதாக்குவோமே ..... ! ஒன்றைப் பறித்துச் சூடு கவைப்போம். (ஆதாமைக் கடந்து சென்று கனியைப் பிடுங்க முயலுதல்)

(இவ் வேளை கடவுளுக்கு அடையாளமாக ஒளியை அவர்கள் மீது பாய்ச்சலாம்)

கடவுள்: ஒ! என் அன்புக்குரிய படைப்புக்களே! நிலவுங்கள்! (ஆதாம் ஏவாள் திடுக்குற்று ஒளி வந்த திசையை நோக்குதல்)

ஆதாம்: இறைவா!.....

ஏவாள்: எம் தலைவா!.....

(இருவரும் உறை நிலையில் நிற்க)

கடவுள்: நான் உங்களுக்கு விதிக்கும் கட்டளையைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். நீங்கள் இங்குள்ள அனைத்துப் படைப்புகளையும் ஆனந்தமாய் அனுபவிக்கலாம்!.....அனைத்து மரத்தின் கனிகளையும் சுவைத்துண்டு மகிழலாம்!.....ஆனால் நீங்கள் இப்போது நெருங்கியுள்ள இந்த விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியை மட்டும் உண்ணவே சூடாது..... இதை உண்ட மறுகணமே மரணத்தில் மாட்டிக் கொள்வீர்கள்.

(இவ் வேளை ஆதாம் ஏவாள் உறை நிலையிலிருந்து விடுபடலாம்)

ஆதாம்: கடவுளே! உமது அன்புக் கட்டளை எமக்கு வரம்பாகட்டும். அந்த வரம்பை நாம் மீற்மாட்டோம்.

ஏவாள்: இறைவா! இந்த மரத்தின் கனியைச் சுவைத்து மரணிக்கும் முன்னே எங்களைக் காத்துவிட்டார்! நன்றி இறைவா! நன்றி!

கடவுள்: ம!.... சிங்கார வனத்தின் சிறப்புக்களை சீராக அனுபவிக்க எனது ஆசிகள்!

(இவ் வேளை ஒனி மெஸ்ல மெஸ்ல மங்கி மேடையில் இருள் வர அதிலேயே அடுத்த காட்சிக்குத் தயாராகலாம்)

சுயாக்கப்பட விரும்பி இதைக்கொடு
 என்றும் நீலம் நீலம்கூகு க்காயாக்க
 யாயில்தூது சுரங்கைப்படப் பிருத்தாடு
 சுத்திருவ தூத்தாடு..... பாலக்கிளியூது
 ! மாசுப்பிவ இங்குத்தோக சுயாக்களிக
 கார்மிலம்கூது சூபவீப்பி நீலம் சூப
 புட்பு யாரிகை சுத்திருவ ஏப்பக்கூது துவிடி
 பாலக இதை ....., ஆரிப்பக கோகாண்ட
 க்கார்மிலாகு க்கார்மிலாவ வீகாக்கை
 தூத சூமா வாக்கு, கூவலி க்கு
 (பாலப்படிரி தூத்துக்கிளியூது
 குத்தா கைப்பக சூப்பு குபத காலியூத
 மாது பலம்பால துவ்வு வித்தாபம்பால
 மாது பலம்பால
 தூத்தோக சுயாக்கில் சுத்திருவ இதை பொதுதை
 பாலப்பின்றுத்தோக காலக்கம்பால வீகாக்கை
 சுத்திருவ பொழுது சுத்திருவ
 காலக காலக்கப்படுத் தூத்தோக காலம் சுத்திருவ ....., ப
 பாலப்பின்றுத் தூதை க்கார்மிலாக்கை
 தூத்தை சுத்திருவ சூதை கூவலி க்கு
 தூத்தை, கோகாண்டை தூத்தை கீஸ்தையை
 (பாலக்காராயக க்குஞ்சிடாக

காட்சி முன்று

இடம்: சிங்கார வனம்

பாத்திரங்கள்: ஆதாம் ஏவாள் பாம்பு (தீய ஆவி)

(இக் காட்சியில் பாம்பு வருவதால் அதை எங்காவது ஒரு மரத்தில் ஏற்கெனவே வைத்திருக்கலாம். பாம்புக்கு சிவப்பு நிறத்தில் ஒளி உபயோகிக்கலாம்).

(மீண்டும் ஆதாமும் ஏவாளும் சிங்கார வனத்தில் தோன்ற மேடை முழுவதும் மெல்ல மெல்ல ஒளி பாய்ச்சலாம்).

ஆதாம்: (சிங்கார வனத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து)
எண்ணத்தைக் கவரும் வண்ணமிகு விலங்குகளும், பறவைகளும் எழுப்புகின்ற செவிக்கினிய ஒசைகள் காற்றினிலே கலகலத்து கிலுகிலுத்து மனதிலே கிஞகிஞப்பை ஏற்ப்படுத்தும் மரஞ்செடி கொடிகளின் ஒசைகள்..... ஆகா..... என்ன இனிமை !..... (இவற்றை அபிநியத்திலும் கலந்து செய்து காட்டலாம்)

ஏவாள்: அது மட்டுமா ?..... மண்ணிலே நறுமணம் தரும் பல நிற மலர்கள், விண்ணிலே வலம் வந்து நல்லொளி தர ஆதவன், வெண்ணிலா தாரகைகள் ! ஆ ! இவை..... இறைவன் படைப்பின் பேர்த்துங்கள் இல்லையா ?.....

ஆதாம்: பெண்ணே ! எவ்வளவுதான் நாம் பார்த்து மகிழ்ந்து சுவைத்து அனுபவிக்க இங்கு படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றில் ஒன்று ஆண்டவனால் எமக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது !.....

ஏவாள்: விலக்கப்பட்ட அந்த மரத்தின் கணியைத்தானே குறிப்பிடுகின்றீர்கள் !.....

ஆதாம்: அது மட்டுமல்ல ! நாம் அழு அற்புதம் என எண்ணும் இங்குள்ள இன்னும் சில படைப்புகள் எமக்கு விலக்கப்படலாம் !.... அதுதான் நாம் எதிலும் அவசரப்பட்டுவிடக் கூடாதென்கிறேன் !....

ஏவாள்: (மெல்ல விலக்கப்பட்ட மாத்தின் அருகே
 சென்று)இதோ! இந்த மாத்தின் கனியை
 மட்டும்தானே நாம் தீண்டக் கூடாதென
 இறைவன் கூறியுள்ளார்..... நீங்கள் சிங்கார
 வனத்திலுள்ள அனைத்துமே விலக்கப்பட்டது
 போலவ்வா கூறுகின்றீர்கள்.....

(சிவந்த ஒளி பாம்பின் மீது இவ்வேளை
 விழலாம்)

பாம்பு: ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ.....(நனினமாகச் சிரித்தல்)
 (ஆதாழம் ஏவானும் சிரிப்பு வந்த திசையை
 உற்று நோக்குதல்)

ஆதாம்: ஆ..... பாம்பு.....ஓ! ..... என் சிரிக்கின்றாய் ?

பாம்பு: பரிதாபத்துக்குரிய படைப்புகளான உங்களைப்
 பார்த்துச் சிரிக்காமல் வேறென்ன செய்வது?.....

ஏவாள்: பரிதாபப் படைப்புக்களா!..... நாங்களா!
 அந்தளவுக்கு எங்களில் என்ன குறையைக்
 கண்டாய்?.....

பாம்பு: உங்களில் அறியாமையைக் காண்கிறேன்!

ஏவாள்: என்ன!..... அறியாமையா!..... புரியவில்லையே!.....

பாம்பு: ஆம் இவ் வனத்தின் அனைத்து மரக்
 கனிகளையும் ஆசையோடு சுவைத்து உண்டு
 களிக்கும் நீங்கள் இந்த அற்புத மாத்தின்
 கனியை மட்டும் உண்ணத் தயங்குவதை
 நினைத்தால்..... சிரிப்புத்தானே வரும்!.....

ஆதாம்: இந்த மாத்தின் கனிகளை நாம் உண்ணக்
 கூடாதென எங்கள் கடவுள்
 கட்டளையிட்டுள்ளது உனக்குத்
 தெரியாதா?.....

பாம்பு: என்ன கடவுளின் கட்டளையா?.....
 புரியவில்லையே!.....

ஏவாள்: ஆம்! இம் மாத்தின் கனியை உண்ட மறு
 கணமே நாம் மரணத்தின் வாசலில் நிற்போம்
 என இறைவன் கூறியுள்ளார்.

பாம்பு: ஒ.... ஒ.... அப்படியா! உங்களைப் படைத்த இறைவன் எத்துணை சுயநலம் கொண்டவர் என்பது இப்போதுதான் தெளிவாகப் புரிகின்றது.

ஏவாள்: நீ என்ன உளறுகின்றாய்?

பாம்பு: உளறவில்லை! உண்மையைக் கூறுகின்றேன். இந்த அரு மாத்தின் கனிதான் இந்தச் சிங்கார வனத்திலேயே அழர்வ சக்தியும், தனிப் பெருமையும் கொண்டது...!

ஆதாம்: } இவ்வேளை ஒருவர் ஒருவரின் முகத்தை
ஏவாள்: } ஆச்சரியமாகப் பார்த்து) ம்... என்ன?.....

பாம்பு: இதனை உண்பவனின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு அவன் தெய்வத் தன்மை பெற்றுவிடுவான். நீங்களும் இதை உண்டு தனக்கு நிகராகி விடுவீர்களோ என்று பயந்துதான் உங்கள் கடவுள் உங்களுக்கு இதை விலக்கி வைத்துள்ளார் போலும்!....

(ஆதாமும் ஏவானும் கடுமையான
சிந்தனையில் இருக்கலாம்)

ஏவாள்: (சிந்தனை கலைந்து ஆதாமைப் பார்த்து) ஒரு வேளை..... இந்த பாம்பு கூறுவதில் உண்மை இருக்குமோ?.....

ஆதாம்: பெண்ணே அனைத்தையும் எமக்காகவே படைத்து ஸந்த இறைவனை நீ சந்தேகிக்கலாமா?..... கேவலம்! இந்த ஒரு அற்ப கனிக்காக அவர் எம்மை ரமாற்றுவாரென்று நாம் எண்ணலாமா?..... (சற்று யோசித்து) பாம்புதான் எம்மை ஏதோ விபரீதத்திலும், விளையாட்டிலும் மாட்டிவிடப் பார்க்கின்றது.....

பாம்பு: மனிதர்களே! அனைத்தையும் அன்போடு படைத்து அதனுள் வாழுவென்றே உங்களையும் படைத்தவர், வேண்டாத ஒன்றை சாவுதரும் ஒன்றை இங்கு ஏன் படைக்க வேண்டும்?..... அதனை ஏன் உங்களுக்கு விலக்க வேண்டும்?..... சிந்தியுங்கள்! கண்மூடிகளாய்

இராமல் கனியை உண்ணுங்கள். அதன்
 மகத்துவத்தை உணருங்கள்!.....
ஏவாள்: (ஆறுதலாகச் சிந்தித்து)..... பாம்பு சொல்வதைப்
 பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்!.....
ஆதாம்: பெண்ணே தொடர்ந்தும் இங்கு நின்றால் நீ
 ஆண்டவன் கட்டளையையே
 உதறித்தளிலிவிடுவாய் போலிருக்கின்றது.
 வா..... நாம் இம் மரத்தை விட்டு அகன்று
 விடுவோம்!.....
 (மேடையில் மெஸ்ல் மெஸ்ல் இருன் உண்டாகக்
 காட்சி மாற்றம் ஆயத்தமாகலாம்)

①பெரிக்கழி ஸ்காக் கால்யாஸ் கால்வை பாப
 ஸ்காக்கிலிஸ்டியுபி வகை
 ஸ்காக்கி குக்காட் கிளை குவை பூதையி
 ஸ்காக்கி ஸ்காக்கியை பூக்கி கால்வைக்கி
 ஸ்காக்கி குவை குக்காட் குவை
 ...பூதையி ஸ்காக்கியை
 கால்வைக் குக்காட் பூதை
 (ஸ்காக்கிலிஸ்டியுபி)
 குத் (தூங்கப் பெரிக்கழி குத்தை குத்தை)
 வகைக்கை சிரிமூடு வகை குத்தி வகைக்கை
 ...? வகைக்கை
 மீகாலக்கை வகைக்கை வகைக்கை குத்தை
 கீ கால்வைக்கை குக்காட் குக்காட்
 குத் குத்தி பெரிக்கழி வகைக்கைக்குத்தை
 வகைக்கை குத்தை கால்வைக்கை குத்தை
 ...? வகைக்கை குத்தை பூதையைப்போ
 குத்தை வகைக்கை வகைக்கை (தூங்கியை குத்தை)
 ப்ரமிக்கை வகைக்கைக்கை வகைக்கைக்கை
 ...? வகைக்கை
 பொருக்கப்பாக்க பெரிக்கழிக்கை .....? ப்ரமிக்கை

காட்சி நான்கு

இடம்: சிங்கார் வனம்

பாத்திரங்கள்: ஆதாம், ஏவாள்

(இக் காட்சி கனி உண்ணும் காட்சியாகையால் ஏதாவது ஒரு மாத்தில் தெளிவாகச் செய்யப்படி கனியொன்றை தொங்கவிட்டிருத்தல் நன்று. மேடையில் ஒனி மெல்ல பரவ ஆதாரம் ஏவானும் மேடையில் நிற்றல். ஏவான் ஆழமான சிந்தனையில் இருப்பதை ஆதாரம் உற்றுக் கவனித்து)

ஆதாரம்: ஏவான்! நானும் பார்க்கிறேன்.... நீ இன்று சதா சிந்தனையிலேயே மூழ்கியுள்ளாயே!.....

ஏவான்: (சிந்தனையினின்று விடுபட்டு) ஒன்றுமில்லை..... விலக்கப்பட்ட கனியையும், பாம்பின் வார்த்தைகளையும் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்.....

ஆதாரம்: எனக்கும் இவ் விடயம் மனச் சஞ்சலம் தருவதொன்றாகவே உள்ளது. எனினும் இறைவன் எம்மை ஒருபோதும் ஏமாற்றமாட்டார் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

ஏவான்: எனக்கு மட்டும் அந்த நம்பிக்கையில்லையா?.... இருந்தாலும் எம்மது அளவற்ற கருணையுள்ள கடவுள் நமக்குத் தேவையற்றதென்றால் இம் மாத்தை என் இங்கு படைக்க வேண்டும்?.....

ஆதாரம்: அது இறைவனின் விருப்பம்!.... படைத்தார் நமக்களித்தார் விலக்கி வைத்தார். அவர் சித்தப்படி நடப்பதை விடுத்து வீண் சந்தேகமும், விஷப்பாட்சையும் நமக்கேன்?

ஏவான்: (மீண்டும் சற்று யோசித்து) பாம்பு கூறிய காரணத்துக்காகவே கடவுள் நமக்கு இக் கனியை விலக்கி வைத்திருக்கலாமல்லவா?.....

ஆதாரம்: (சற்று மனம் தளர்ந்தவனாய்) கனியின் கதையையே கூறிக் கூறி என் மூளையையே வெடிக்க வைத்து விடாதே....ஏவான்..... உன் விபரீதப் போக்கால் என்னை வேதனைக்குள்ளாக்கிவிடாதே!.....

ஏவாள் : ஆதாம்!.... இக் கனியில் நிச்சயமாக எதோ ஒரு உண்மை மறைந்துள்ளது. நீங்கள் தடுக்காதீர்கள்....நான் ஒரு கனியை சுவைத்துப் பார்க்கிறேன்.... (ஏவாள் மெதுவாக மரத்தினருகே சென்று கனியைன்றை மெல்லப் பிடிஉங்கி உண்ணுவதல்)

(இக் காட்சியை மெது நிலையில் காட்டி கனியை உண்ணும்வரை பின்னணி இசை ஏதாவது இடலாம். ஆதாம் இதை பயந்து பார்ப்பதை உறை நிலைக் காட்சியாக அமைக்கலாம்.)

ஆதாம்: (ஏவாள் கனியை உண்டதும்)....(உறை நிலை மெல்ல கலைந்து) ஏவாள்! நீ தவறு செய்வதாக என் மனம் உறுத்துகின்றது.....

ஏவாள்: (கனியைச் சுவைத்த வாயோடு ஆதாமின் அருகில் சென்று) ஆகா! என்ன இனிமையான கனி.....! உண்ணுங்கள்.....ம்... (ஆதாமை வலிந்து) · இதோ....சுவைத்துப் பாருங்கள்.....

ஆதாம்: (சற்றுப் பின் வாங்கி) ஏவாள்! எனக்கு பயமாக இருக்கின்றது.

ஏவாள்: உங்களிலிருந்து உங்களுக்காகவே படைக்கப்பட்ட நான் பொய் சொல்வேனா? இது எவ்வளவு சுவையான கனியென்பதை உண்டபின் உணர்வீர்கள்..... ம..... உண்ணுங்கள்.....!

ஆதாம்: (அஞ்சி அஞ்சி தயக்கத்தோடு கனியை இருகைகளாலும் வாங்கி உற்று நோக்கிவிட்டு) ஏவாளையும் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு) வாழ்வைப் பகிள்ந்துக் கொண்ட நாம் கனியிலும் பங்கு கொள்கிறோமோ!.... (அஞ்சி அஞ்சி மெதுவாக உண்ண ஏவாள் பார்த்துச் சுவைத்தல்)

(கனியை உண்ட ஆதாமின் முகத்தில் மெல்ல மெல்ல பய உணர்ச்சி தோன்றுவதல்)

ஏவாள்: (ஆதாமை உற்று நோக்கி) சுவை மிகுந்த இக் கனியை உண்ட பின் ஏன் கலக்கமுடன் நிற்கிறீர்கள்?.....

ஆதாம்: கனியினைப் பறித்துண்டு.....அதன் சுவையையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் நீ..... நம்மைப் படைத்த இறைவனின் கட்டளையை தட்டிக் கழித்து விட்டோமே என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவில்லையா?.....

(இவ் வேளை ஏவாளின் முகத்திலும் பயத்தின் வெளிப்பாடு மெஸ்ல தோண்றல்)

ஏவாள்: ஆ..... கடவுளே..... நாங்கள் உனது கட்டளையை மீறி விட்டோமே!

ஆதாம்: குற்ற உணர்வு நெஞ்சை நெரிக்கிறதே!..... மரண பயம் மனதை வாட்டுகின்றதே! நான், என்ன செய்வேன்!.....

ஏவாள்: மரண பயமா?..... (சற்று சிந்தித்து)..... ஆம்..... இக் கனியினை உண்டவர்களுக்கு மரணம் என்றுதானே இறைவன் சொன்னார்.....(என்ன செய்யலாம் என்பதுபோல் யோசித்து)..... ஆ..... வாருங்கள்! இறைவன் கண்ணில் படாமல் எங்காவது ஒளிந்து கொள்வோம்!.....

(இருவரும் ஒடிச் சென்று ஒளிதல்)

இடம்: சிங்கார வனம்

பாத்திரங்கள்: கடவுள் ஆதாம் ஏவாள்

(மேடையில் சிங்கார வனம் மட்டும் இருக்க கடவுளைக் குறிக்கும் ஒளி ஆண்டவர் அழைப்பிற்கேற்ப தேடும் பாணியில் இடம் மாறிப் பாய்ச்சப்படலாம்)

கடவுள்: ஆதாம்!..... ஆதாம்!..... (சற்று இடைவெளியின் பின்னார்) என்ன ஒரு பதிலையும் காணவில்லையே! (சற்று அதட்டும் தொனியில்) ஏ!.....மனிதர்களே!..... நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்?.....

(இவ் வேளையில் ஆதாமும் ஏவானும் பற்றையொன்றிலிருந்து எழுவதாக இருக்கலாம்) **ஆதாம்:** கடவுளே! உம்மை காண உம் குரலைக் கேட்க நான் தெரியமிழுந்து விட்டேன்..... அச்சம் என்னை வாட்டுகின்றதே. மரண பயம் மேலிடுகின்றதே! நான் என்ன செய்வேன்..... ஐயோ..... நாம் நிர்வாணிகளாகிவிட்டோமே!.....

கடவுள்: அச்சமும் மரண பயமும் ஏன் உன்னை நெருங்க வேண்டும்?..... அப்படியென்றால் எனது கட்டளையை மீறிவிட்டாயா?.....

ஆதாம்: கடவுளே!.....

கடவுள்: விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியை உண்டு விட்டாயா?

ஆதாம்: ஐயோ!..... என் கடவுளே உமது அன்புக் கட்டளையை நானாக மீறவில்லை..... நீர் எனக்கு தந்த இப் பெண்தான் தானும் உண்டு என்னையும் உண்ண வைத்தாள்..... நான் என்ன செய்யவேன்?.....

(இவ் வேளை ஏவாள் நடுங்கியவாறு நிற்கலாம்) **கடவுள்:** அப்படியா!..... பெண்ணே நீ என்ன காரியம் புரிந்துவிட்டாய்?....

எவாள்: (நடுங்கியவாறே) கொடிய பாம்பின் பசப்பு வார்த்தைக்கு பலியாகி விட்டோம்..... கடவுளே உமது அன்பின் ஆழத்தை உணர்த் தவறிவிட்டோம். பாம்பு எம்மை ஏமாற்றிவிட்டது..... நாம் ஏமாந்து விட்டோம்..... கடவுளே நாம் ஏமாந்து விட்டோம்.

கடவுள்: ஒ அப்படியா? என் முதற் படைப்புகளைப் பாவத்தில் வீழ்த்திவிட்ட யழிகாரப் பாம்பே! யூமியில் கண் உள்ள சகல பிராணிகளுக்குள்ளும் நீ இனி சபிக்கப்பட்டதாயிருப்பாய். உன் உடலில் உயிருள்ளவரை வயிற்றினாலே ஊர்ந்து மண்ணையே உண்பாய். உனக்கும் பெண்ணுக்கும் உன் வித்துக்கும், அவள் வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவோம். அவள் உன் தலையை நகக்குவாள். நீயோ அவள் குதிக்காலை தீண்ட முயற்சிப்பாய்.

(பெண்ணை நோக்கி)

பாம்பின் பசப்பு வார்த்தைகளில் மயங்கிப் பாவத்தில் வீழ்ந்துற்ற பெண்ணே! நீ இனி துன்ப துயரங்களுக்கும், கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும், தாங்கொண்ணாப் பிரசவ வேதனைகளுக்கும் மத்தியில் உழன்று உனது குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பாய். நீ உன் கணவனுக்கு அடங்கி வாழ்வாய். அவனோ உன்னை அடக்கி ஆண்டு அதிகாரம் பண்ணுவான்.

எவாள்:: கடவுளே..... என் கடவுளே!.....

(இத்தோடு எவாள் உறை நிலையில் நிற்கலாம்)

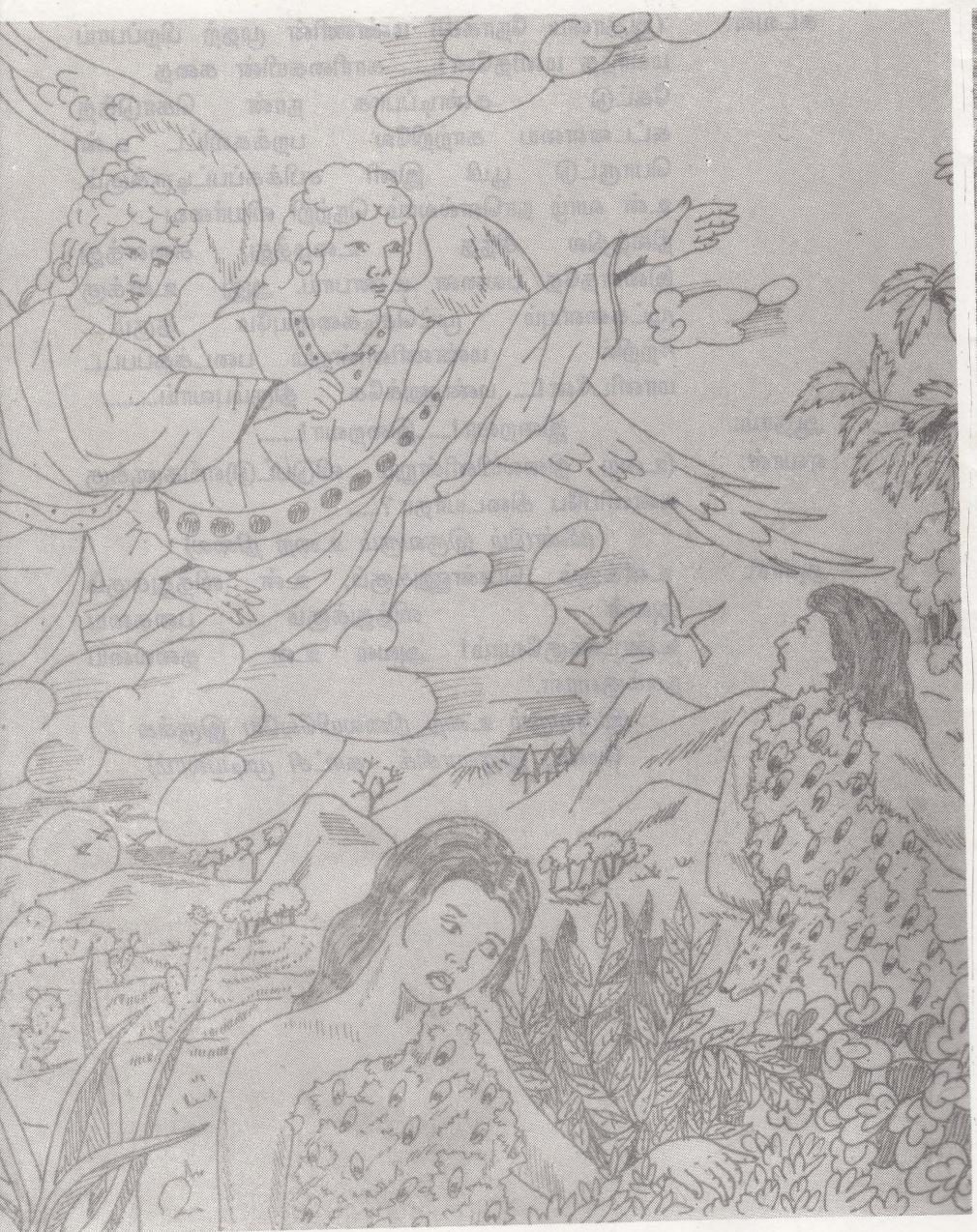
கடவுள்: (ஆதாமை நோக்கி) மண்ணின் முதற் பிறப்பாய் மலர்ந்த மனிதனே!..... காரிகையின கதை கேட்டு கண்டிப்பாக நான் கொடுத்த கட்டளையை காற்றிலே பறக்கவிட்ட உன் பொருட்டு யூழி இனி சபிக்கப்பட்டிருக்கும். உன் வாழ் நாளெல்லாம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்து, களைத்து இளைத்தே பலனை உண்பாய். அது உனக்கு முட்களையும் முட்செடிகளையுமே தரும்.... ஈற்றில் மண்ணினின்றும் படைக்கப்பட்ட மானிடனே!.... மண்ணுக்கே திரும்புவாய்.....

ஆதாம்: இறைவா!.....இறைவா!.....

எவாள்: (உறை நிலையினின்றும் விடுபட்டு) எங்களுக்கு மன்னிப்பே கிடையாதா?.....

அசரிரி: (மின்டும் இருவரும் உறை நிலை) உனக்கும் பெண்ணுக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவோம்! அவள் உன் தலையை நகக்குவாள்.

(இருவரும் உறை நிலையிலேயே இருக்க மேடை இருளாகிக் காட்சி முடியலாம்)

காட்சி ஆறு-
காட்சி ஆறு-

பாத்திரங்கள்: இரண்டு தேவதூதர்கள், ஆதாம், ஏவாள்.

(ஆதாமும் ஏவானும் வனத்தின் ஒரு மூலையில் கவலையுடன் அமர்ந்திருக்க, பின்னணி இசைக்கேற்றவாறு இரண்டு தவதூதர்கள் மெல்ல மெல்ல அங்கே வரல் ஆதாமும் ஏவானும் ஆச்சரியமுடன் நாக்கியவாறு இசைக்கேற்ப மெல்ல மெல்ல எம்புதல்)

ஆதாம்: யார் நீங்கள்!..... ஏன் எங்கள் வனத்துக்கு வருகிறார்கள்?.....

தூதன்: நாம் தேவசந்தியின் தெய்வீகத் தூதர்கள். ஆண்டவர் அருளிய அருட்கொடைகளை மறந்து, அவரது அன்புக் கட்டளையை ஸிறிய நீங்கள் இனி இச் சிங்கார் வனத்தில் வாழ அருகதை அற்றவர்கள்..... உடனே இங்கிருந்து வெளியேறிவிடுங்கள். இது இறைவன் ஆணை!

ஆதாம்: இறைவா!..... நாங்கள் என்ன செய்வோம்!

எவாள்: நாங்கள் எங்கே போவோம்? எப்படி வாழ்வோம்?....

தூதர்கள்: சிங்கார வனத்தைவிட்டு மட்டும் போங்கள்..... உலகின் எப் பகுதியிலாவது வாழுங்கள். இவ் வனத்தை காவல் புரியுமாறு இறைவன் எமக்கு கட்டளையிட்டுள்ளார்..... ம..... ம..... வெளியேறுங்கள்.

ஆதாம்: ஜோ!.... கடவுளின் கருணையை மறந்துகொடிய பாவிகளாகிவிட்ட எங்களை மன்னிக்க மாட்டுரோ..... இறைவா!..... மன்னிக்கவே மாட்டுரோ.....?

எவாள்: நாங்கள் கட்டிக் கொண்ட பாவத்தின் சுமையை எங்கள் வழித் தோன்றல்களும் சுமக்க வேண்டிய நிலையை உருவாக்கி பழியையும் இழிவையும் சுமந்துக் கொண்டோமே! பாவப் பெற்றோர் என்ற பெயரையும் வரித்துக் கொண்டோமே!..... ஆ..... ஆ.....

இருவரும் அழுதவாறே மெல்ல மெல்ல நகர.....
தேவதூதரும் அதே பாணியில் தூத்துவது
போல் நகர திரை மூட நாட்கம் மூடுவுக்கு
வரலாம்.

our gratitude to
**AUSTRAS DREEIKONIGSAKTION
DERKATH JUNGSCHAR**

வெளியீடு
CENTRE FOR PERFORMING ARTS
திருமறைக் கலாமன்றம்.

238, MAIN STREET,
JAFFNA,
SHRI LANKA.